

Februar 1861 § 62. Litra f, forsaavidt samme foreskriver, at Transport af Anviisninger — derunder Foliohavernes Anviisninger paa eget Folio i Bankerne — skulle stemples som Gjelbsbreve. Om der imidlertid end i Udvalget har udtalt sig en overveiende Stemning for Hensigtsmæssigheden af, at Anviisninger kunde transporteres uden Brug af stemplet Papir, idet man paa den ene Side antager, at Staten ikke vil erholde nogen synderlig Indtægt af Stempelplichtens Vedligeholdelse, og paa den anden maa betragte Transportfriheden som et virksomt Middel saavel til at fremkalde en almindelig Benyttelse af Bankerne, som til at lette den Deel af Omsætningen, som foregaaer uden Hjælp af Bankerne, den daglige Omsætning, og derfor antager, at det, hvis der ikke skulde kunne indrømmes fuld Frihed i disse Forhold, vistnok i alt Fald vilde være rigtigere at forbre et meget moderat Stempel for Anviisningen selv, saa anseer Udvalget sig dog ikke kaldet til at andrage paa en saadan Foranstaltning, der vilde falde udenfor nærværende Lovs Omraade. Gjelber denne Bemærkning nu ikke fuldstændig den anden Deel af disse Andragender, saa maa det dog bemærkes, at det hidtil alene er Bankerne udenfor Kjøbenhavn, og det end ikke alle, der have nydt Stempelfrihed for Transporter af Indskudsbeviser m. v., medens Hovedstadens private Bankinstituter ikke have været i Besiddelse af saadan Ret, og at det efter de nuværende Forhold netop er for disse Sidstes Vedkommende, at Sagen har viist sig at kunne have nogen praktisk Betydning; en Ændring i § 4, hvorved Transporter paa Indskudsbeviser frigaves, vilde saaledes i Virkelighed skabe nye Begunstigelser, og til at andrage herpaa finder Udvalget saameget mindre Anledning, som det maa erkjendes, at en almindelig Benyttelse af saadan Transportfrihed har sine betydelige Sider og neppe bør tilstedes, uden at der samtidigt fra Statens Side træffes Sikkerhedsforanstaltninger mod Misbrug.

Endnu skal Udvalget bemærke, at det i Hensehold til de i Motiverne anførte Grunde billiges, at Lovudkastets § 3 meddeler Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at tilstaae andre end de i Anhanget nævnte Sparekasser og Bankinstituter de i Paragrafen omhandlede Rettigheder, naar de efter deres Love og Indretning dog maae antages at være Instituter af lignende Beskaffenhed. Maatte Landstinget dele denne Udvalgets Anstuelse, vil det vistnok ogsaa bisalde, at Indenrigsministeriet har formeent, at den Omstændighed, at enkelte Banker og Sparekasser ikke have fremsendt Andragende om deres Friheders Bevarelse inden Udløbet af den i Loven af 19de Febr. 1861 § 36 og Indenrigsministeriets Beskjendtgjørelse af 22de Juni s. A. fastsatte Frist, ikke bør udelukke dem fra Deelagtighed i Lovens Goder, og i Overensstemmelse hermed i Skrivelse til Udvalget af 5te dennes har anmodet om, at der maatte blive stillet Ændringsforslag om, at Banken for Horsens og Omegn, Spare- og Laanekassen for Horsens og Omegn samt Møens Spare- og Laanebank, der senere have gjort Anmeldelse til Ministeriet, optages i Anhanget til Loven.

Efter det Anførte indstiller Udvalget Lovudkastet til Billigelse

med følgende Ændringer:

§ 3. I 6te Linie indstyttes imellem „tilsagt og til“ Ordene: „at benytte ustemplet Papir.“

Der sættes Punktum efter Ordet „Bant“ i 8de Linie, og Resten af Paragrafens 1ste Afdeeling udgaaer.

I Anhanget tilføies efter „Sparekassen for Ebeltoft og Omegn“: „Spare- og Laanekassen for Horsens og Omegn, Møens Spare- og Laanebank“, samt i Slutningen: „Banken for Horsens og Omegn.“

Brock,
Formand og Ordfører.

B. Christensen.
v. Støcken.

Drejer.
Wessely.